

BURUKLUK

BİR KASABADAN NOTLAR

ANDREW McMILLAN

ÇEVİREN: BERFİN BAHÇEKAPILI

livera
yayınevi

Margaret Goldthorpe'a,
1928-2013

*Bir yığın halinde düştüm,
Yine
Neden sürekli
Bir yığın halinde düşüyorum?*

Alan Jackson

*Burası ait olduğu yer,
Ölüler cemaatini
Miras alan bizlerin*

Peter Scupham

Kirli sularda bunu hiçbir zaman temizleyemeyecek miyim?

Denise Riley

Tül perde, Alex karanlık sokağı kolaçan etmek için başını eğdiğinde bir etek gibi dalgalandı. Dergi tam ortasından açılarak koltuğa savrulmuş, yavaş yavaş çöken bir çadırı andırıyordu. Yol ve oda sessizdi.

Alex *Rustler*'in¹ kopyasına yeniden uzanırken elleri hafifçe titriyordu. İç sayfalardan birini tutarak dergiyi kendine çekerken bir kadının olduğu sayfa açıldı. Aklına gelen ilk şey, kadının saçlarının annesinin saçlarını andırdığıydı.

O görüntüyü aklından silmek istercesine sayfaları çevirirken karşısına çok daha fazla kadın çıktı: bazen sütyenli, bazen sütyensiz, bazen saçları saman sarısı ve siyah dipli, bazen bacakları ayırık. Bazısı doğrudan Alex'e ya da arkasındaki perdeye ve evlere bakıyor gibiydi. Sayfalardan birinde Alex'e sanki çarpışmış gibi görünen bir çift vardı; oyun parkında itişip kakışan iki çocuk gibi. Bir çizgi roman gibi diye düşündü: Art arda panellerde önce kadın, sonra da adam

¹ Birleşik Krallık'ta yayımlanan pornografik dergi. (ç.n.)

kıyafetlerini çıkarıyordu ve son panelde, sayfanın sağ alt köşesinde, Alex kadın bedenini ilk defa gördü.

Görüntü gözünün önünden kaybolur düşüncesiyle öne doğru eğildi. Okulda ona dergiyi veren delikanlının, onu *en çok tahrik eden* kısmın burası olduğunu söylediğini hatırladı. Alex çocuğun ne demek istediğinden pek emin olmadan ancak adamın pantolonu ayak bileklerine dolanırken ve kadın masanın üzerinde uzanırken midesinde hissettiğı garip ağırlıkla bağlantılı olduğunu bilerek başıyla onaylamıştı. Odanın köşesindeki televizyonda takım elbiseli bir adam kameraya kafasını salladı, yerel haber bülteninin jeneriğı çaldı ve Alex başını kaldırıp bir anlığına televizyona baktığında kulüpten yarım yamalak tanıdığı hüzünlü bir muhabirin belirdiğini gördü. *Hayatta kalanlar, kurtarmak* kelimelerini duydu yine de televizyonu kapatmak için ayağı kalktı; odada izleyen başka insanlar varmış gibi hissetmek istemedi.

Kanepede otururken pantolonunu çıkardı ve kalçasının altına doğru sıyırdı. Bundan sonra ne yapacağını bilmiyordu. Karelerden birinde adamın kadına bakarken eliyle ne yaptığını gördü. Sınıfındaki çocukların beden eğitimi dersinde birbirlerine bağırırken elleriyle aynı şeyi yaptıklarını görmüştü. O an, Alex'in yapmayı düşünebildiğı tek şey kendini ellemektir. Boştaki elini iç çamaşırının altına kaydırıp ve bazen uykuya dalmadan önce yaptığı gibi avuçladı. Kalbinin sanki orada attığını düşündü.

Kadın hayal ettiğinden daha kıllıydı. Adam da öyleydi, göğsünün ve karnının üzerinde kalın bir halı gibi kıl vardı. Yandan bakıldığında kaburgaları görünmüyordu ama şişman değildi. Alex'e adamın tamamen yetişkin ve kadınları açıkça çılgına çeviren bir vücudu var

gibi göründü. Kendine yaşlandığında böyle bir vücudu olacağını söyledi.

Kardeşinin adımlarını başucuna gelene dek duymadı, sonra birden kulağında sertçe sağ elini hissetti. Elini iç çamaşırından çekip kadını, adamı ve derginin geri kalan sayfalarını halının üzerine savurarak ayağa fırladı.

“Ne yapıyorsun seni sapık? Annem birazdan evde olur.”

Brian’ın sesi sözlerinin son kısmında her zamankinden daha fazla titrer gibi oldu; bu saate kadar evde yalnız kalmaya alışık değillerdi. Anneleri evden aceleyle çıkarken pardesösünü neredeyse son anda almıştı, isterlerse cips alabileceklerini, çekmede biraz para olduğunu ve kapıyı kimseye açmamalarını söylemişti.

“Seni küçük sapık,” diye tekrarladı Brian.

Alex ona dergiyi gösteren ve alıp eve götürmesine izin veren Tommy adlı sınıf arkadaşından bahsederek açıklamaya çalıştı. Sadece içinde ne olduğunu görmek için baktığını söyledi: “Biraz kafa dağıtmak için, bilirsin işte.” Brian sözünü kesti: “Acayip güzel kadın, değil mi?” dedi dergiyi eline alırken. Soruyu sorma şekline bakılırsa cevaba ihtiyacı yok gibiydi. Kanepeye oturdu ve Alex’in umduğundan daha yakınına geldi; dergi ikisinin de kucağında olacak şekilde elindeydi. Brian, Alex’in daha önce ondan hiç duymadığı kelimelerle, ona sormalar sormaya ya da resimler göstermeye devam etti.

Alex’ten büyük oluşu ona birkaç santim daha uzun boy ve daha kalın bir ses kazandırmıştı. Bu nedenle Alex, ağabeyi sayfaları çevirirken

yüz ifadesini görebilmek için başını yukarıya kaldırmak zorunda kalıyordu. Brian'ın yüzünde derin bir konsantrasyon vardı.

Birkaç dakika kadar kalp atışlarının normale dönmesini bekledikten sonra Alex, tekrar elini iki bacağı arasındaki sıcaklığa soktu ve kendini elledi. Brian da kanepeye yerleşmek için hafifçe kayarak aynısını yaptı.

Alex'e bir asır gibi gelen bir süre boyunca öylece oturdular. Bir biri bir diğeri sayfaları çeviriyor, ilgilerini çekebilecek şeyleri sessizce parmaklarıyla işaret ediyorlardı. Alex'in ne zaman olduğunu kestiremediği bir ara, Brian tıpkı hafta sonları tepede yapılan mahalle maçında galibiyet golünü attığında yaptığı gibi uzandı ve kolunu kardeşinin omzuna doladı.